

## Arrest

nr. 246 000 van 10 december 2020  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OVERDIJN  
Messidorlaan 330/box 1  
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VAN OVERDIJN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 september 2016, verklaart er zich op 7 oktober 2016 een eerste maal vluchteling.

Op 4 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 201 012 van 12 maart 2018 bevestigde de Raad deze weigeringsbeslissing.

1.2. Op 23 mei 2018 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

Op 28 september 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker tekent geen beroep aan tegen deze weigeringsbeslissing.

1.3. Op 9 juli 2019 verklaart verzoeker zich een derde maal vluchteling.

Op 8 oktober 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op 10 oktober 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Afar etnie.*

*U diende een **eerste verzoek** om internationale bescherming in op 7 oktober 2016. Op 4 oktober 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw asielmotieven aangezien u het niet aannemelijk maakte dat u betrokken was bij de Mouvement des Jeunes de l'Opposition (MJO). U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RVV), maar deze bevestigde via arrest op 12 maart 2018 de beslissing van het CGVS (arrestnr. X). U diende geen beroep in tegen deze beslissing.*

*U keert niet terug naar uw land van herkomst.*

*Op 23 mei 2018 dient u een **tweede verzoek** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). U verklaart dat u in België lid geworden bent van Front pour la Restoration de l'Unité et de la Démocratie (FRUD) en dat u om deze reden vreest gedood te worden door de autoriteiten. Op 27 juni 2018 werd uw verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS. Op 28 september 2018 nam het CGVS echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken. U dient geen beroep in tegen deze beslissing.*

*U keert niet terug naar uw land van herkomst.*

*Op 9 juli 2019 dient u een **derde verzoek** in bij de DVZ. Aangezien u ziek bent, beantwoordt u de door DVZ gestelde vragen niet. Tijdens het onderhoud voor het CGVS verklaart u homoseksueel te zijn en te vrezen voor uw leven indien u naar Djibouti terugkeert. U verklaart dat u op 13-jarige leeftijd ontdekte dat u op jongens viel en dat u op 17-jarige leeftijd een relatie had met K.. Eind 2017 vertelt u aan uw vriend M. hier in België dat u homoseksueel bent en graag in contact wil komen met andere homoseksuelen. Hij brengt u in contact met A.. Via A. wordt u opgevangen bij 'Refuge'.*

*In kader van uw huidige verzoek, legt u een attest van Opvanghuis Refuge neer.*

#### **B. Motivering**

*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.*

*Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.*

*Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.*

*In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.*

*Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt omtrent gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, met name uw beweerde **homoseksualiteit** (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 20/09/2019 (verder notities CGVS 3), p. 5 + p. 27), moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.*

**Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, immers niet overtuigd dat u homoseksueel bent.**

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Er wordt allereerst opgemerkt dat u uw vermeende geaardheid voor het CGVS pas aanhaalt in het kader van uw **derde verzoek** om internationale bescherming. U dient dit derde verzoek in op 9 juli 2019, bijna 3 jaar na uw eerste asielaanvraag in september 2016 (notities CGVS 3, p. 3). U verklaart verder dat u M. eind 2017 leerde kennen (notities CGVS 3, p. 18) en dat hij uw verhaal vanaf het begin kent. Het verwondert dan ook dat u, die reeds eind 2017 met iemand spreekt over uw geaardheid, tijdens uw tweede verzoek – dat u op 23 mei 2018 ingediend heeft – geen verklaringen aangaande deze geaardheid aflegt, te meer daar M. openstaat om met u te spreken over dit onderwerp en hij volgens uw verklaringen homo's ook helpt (notities CGVS 3, p. 19). U verklaart eveneens dat u reeds vanaf de eerste keer – uw eerste verzoek – wou vertellen dat u homoseksueel bent, maar dat u bang was en daarom aarzelde erover te vertellen (notities CGVS 3, p. 9). Daarenboven heeft u evenmin in kader van uw huidige verzoek voor de DVZ enige verklaringen afgelegd omtrent uw geaardheid (Verklaring Volgend Verzoek, dd. 19/07/2019). Hoewel u omwille van ziekte – zonder dat u hiervoor enige bewijzen leverde weigerde mee te werken aan het bewuste onderhoud (Beoordeling Bijzondere Procedurele Noden, dd. 19/07/2019 + interne nota, dd. 19/07/2019), kan van iemand die zich naar een onderhoud kan begeven verwacht worden dat hij, desnoods in het kort, kort aangeeft wat de nieuwe reden is voor zijn verzoek. Bovendien blijkt uit een e-mail van uw raadsman aan het CGVS dat u slechts op 18 oktober, 2 dagen voor het onderhoud op het CGVS, een eerste gesprek had met uw raadsman en daar pas uw geaardheid aanhaalde (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Daarenboven tracht u via uw raadsman nogmaals het onderhoud voor het CGVS uit te stellen om zich alzo beter voor te kunnen bereiden om te spreken over uw beweerdelijke geaardheid. Verder is het ook niet aannemelijk dat u uw geaardheid niet eerder aanhaalt voor het CGVS, aangezien u als 17-jarige homoseksueel in Jemen reeds vond dat u “vrij bent om uw leven te bepalen” (notities CGVS 3, p. 29). Daarenboven werd u reeds in **oktober 2017 een bevel om het grondgebied te verlaten** uitgevaardigd, waarvoor u in maart 2018 een uitstel verkreeg (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen omwille van uw seksuele geaardheid, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.**

**Daarenboven legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af m.b.t. de bewustwording en de aanvaarding van uw beweerde seksuele geaardheid.** Hoewel u verklaart dat de ontdekking van uw geaardheid een **moeilijke periode was en dat u het gevoel had ‘niet normaal’ te zijn** (notities CGVS 3, p. 10), heeft u zelf **nooit twijfels gehad en heeft u zichzelf nooit vragen gesteld over uw gevoelens** (notities CGVS 3, p. 17). Wat meer is, gevraagd of u zich nooit vragen gesteld heeft over uw gevoelens, verklaart u uitdrukkelijk dat u zich **‘altijd gevoeld heeft als een normaal persoon.’** Nogmaals gevraagd of u zich nooit vragen gesteld heeft over uw geaardheid en uw gevoelens voor jongens, antwoordt u nogmaals ontkennend. Gevraagd wat er door uw hoofd ging toen u merkte dat u op jongens viel, verklaart u het **van de eerste keer aanvaard** te hebben (notities CGVS 3, p. 15). Ter bevestiging gevraagd of u er onmiddellijk ok mee was, antwoordt u bevestigend. Later tijdens het onderhoud verklaart u bovendien dat u als 13- of 14-jarige soms uitgelachen werd op straat en opmerkingen kreeg omdat u vrouwelijker bent (notities CGVS 3, p. 24-25). Gevraagd of u het daardoor niet moeilijk kreeg en of dit u niet over uzelf liet twifelen, verklaart u zich er steeds **comfortabel** in gevoeld te hebben en dat u het niet kan veranderen. **Gevraagd of u dat zou willen veranderen, verklaart u dat nooit gedacht te hebben.** Het is echter allerm minst aannemelijk dat u, die beweert uitgelachen geweest te zijn omwille van een vrouwelijk voorkomen, zich nooit vragen gesteld heeft over uw geaardheid. Bovendien is het niet aannemelijk dat u verklaart dat u zich niet normaal voelde, maar dat u uw geaardheid onmiddellijk aanvaardde. Dit is des te frappanter gezien de situatie in Jemen die u schetst, nl. dat (homo)seksualiteit er kan leiden tot gevangenschap of zelfs terdoodveroordeling (notities CGVS 3, p. 14) en dat homoseksualiteit er onaanvaardbaar is (notities CGVS 3, p. 6) en dat u omwille van deze situatie alles binnen uzelf probeerde te houden. Bovendien vermeldt het door u neergelegde attest van Opvanghuis Refuge niet dat u uw geaardheid reeds meerdere jaren geleden aanvaard heeft zoals nochtans blijkt uit uw verklaringen, maar dat u op dit moment bezig bent met het aanvaardingsproces.

**Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de door u beweerde poging tot isolatie** (notities CGVS 3, p. 10). U verklaart meerdere malen dat uw moeder u stimuleerde om samen met uw broers uit te gaan (notities CGVS 3, p. 10 + p. 15 + p. 17), terwijl u op andere momenten verklaart dat uw moeder niet wou dat u samen met anderen (uit)ging (notities CGVS 3, p. 10 + p. 14).

**Verder is het niet aannemelijk dat u, die een uiterst moeilijke situatie voor homoseksuelen in Jemen schetst** (notities CGVS 3, p. 6 + p. 14), **als vreemdeling in dat land** (notities CGVS 3, p. 11) **nooit verder dan uw studies heeft nagedacht over uw toekomst** (notities CGVS 3, p. 25). Gevraagd hoe u en uw vriend de toekomst zagen m.b.t. familie en relaties, verklaart u dat jullie zeer voorzichtig waren en dat jullie een geheime relatie hadden en niet wilden dat de familie dat zou ontdekken. Gevraagd hoe u uw toekomst zag, wetende dat uw familie het niet mag weten, verklaart u pas zelf te kunnen beslissen wat u wil worden eens u volwassen en afgestudeerd bent. De vraag herhaald, verklaart u het niet te weten, want "in ieder geval kan ik niets veranderen, ik ben zo. Als ze willen kwaad zijn op mij, dan is dat hun probleem, niet mijn probleem." U verklaart verder **niet over uw familiale toekomst nagedacht te hebben en er ook niet aan gedacht te hebben om iets anders te doen, want het is uw geaardheid**. Gesteld dat de interviewer zich kan inbeelden dat u als 30-jarige ongehuwde man vragen zal krijgen, verklaart u "Het is mijn leven (....) **Ik ben vrij om mijn leven te bepalen**. Ik ben homo en ik ga homo blijven. Niemand heeft iets te maken met mij." Het is allerminst aannemelijk dat u, wanneer gesproken wordt over toekomstige relaties, verklaart dat u vrij bent om uw eigen leven te bepalen en dat u daar nooit over heeft nagedacht. Gezien de situatie in Jemen die u tracht te schetsen is het allerminst aannemelijk dat u hier in Jemen niet reeds bij heeft stilgestaan. Het verwondert daarenboven dat K., uw vriend in Jemen, zich als een **normale persoon** voelde met betrekking tot zijn geaardheid (notities CGVS 3, p. 24). Het wijst bovendien op een gebrek aan doorleefdheid in uw verklaringen dat u aangeeft dat het **niet uw probleem is wanneer uw familie kwaad is op u omwille van uw geaardheid**.

**Voorts maakt u uw relaties niet aannemelijk.**

U verklaart lang geleden, in Jemen, een vriend gehad te hebben met de naam K. (notities CGVS 3, p. 5). U verklaart verder dat jullie op **dezelfde school** zaten. Echter, verder gevraagd of u ooit mannen heeft leren kennen op een andere manier dan in een **bar**, antwoordt u ontkennend en lijkt u uw kennismaking met K. vergeten te zijn (notities CGVS 3, p. 8). U antwoordt eveneens **ontkennend wanneer gevraagd wordt of u het voor uw komst naar Europa ooit aan iemand gezegd heeft** (notities CGVS 3, p. 16). Aangezien K. begon met de relatie (notities CGVS 3, p. 11) gevraagd hoe hij wist dat u homoseksueel bent, verklaart u dat het een lange relatie was en dat jullie samen uitgingen en veel babbelden. U verklaart dat hij u een keer vroeg of u homoseksueel bent, waarop u toegaf. Nogmaals **gevraagd hoe K. erbij kwam dat u homoseksueel bent, kan u hier geen verklaring voor geven behalve dat het een gevoel betreft**. U weet echter niet hoe het te ontdekken is. Verder verklaart u met K. slechts **één keer seks** te hebben gehad (notities CGVS 3, p. 12), terwijl u elders verklaart **verschillende keren seks** te hebben gehad (notities CGVS 3, p. 14). Gelet op het voorgaande maakt u uw relatie met K. niet aannemelijk.

U verklaart vorige zomer uw huidige vriend te hebben leren kennen (notities CGVS 3, p. 5). Gevraagd naar de volledige naam van uw huidige vriend, weet u slechts dat hij R. heet. Gevraagd naar zijn achternaam, kan u de naam van uw vriend niet noemen, maar legt u onmiddellijk een papiertje voor waarop zijn gegevens vermeld staan. **Het verwondert dat u de volledige naam van uw vriend niet kent**. U maakt eveneens uw oprechte relatie met R. niet aannemelijk.

Verder is het niet aannemelijk dat u, die reeds 3 jaar in Europa bent (notities CGVS 3, p. 7), die als tiener zijn geaardheid reeds aanvaard had (notities CGVS 3, p. 15 + p. 17) en reeds op het einde van 2017 in België een Djiboutiaan aansprak over homoseksualiteit (notities CGVS 3, p. 18) **slechts twee maanden voor het persoonlijk onderhoud een eerste keer bij Opvanghuis Refuge kwam** (notities CGVS 3, p. 7), wat door een attest van Opvanghuis Refuge bevestigd wordt. Het is om deze redenen evenmin aannemelijk dat u in België geen andere organisaties voor homoseksuelen kent. **Uw verklaringen aangaande uw contacten met het homoseksuele milieu in België lijken te wijzen op contactname met Refuge omwille van opportunistische redenen om alzo internationale bescherming te bekomen**. Bovendien, gevraagd om welke reden u M. besloot te vertellen dat u homoseksueel bent, tracht u de vraag meermaals te ontwijken (notities CGVS 3, p. 18-19). Daarenboven is het opmerkelijk dat u eind juli wel contact kan opnemen met Opvanghuis Refuge, maar dat u in het kader van uw huidige verzoek op 19 juli voor de DVZ geen verklaringen omtrent uw geaardheid kon afleggen. Bovendien tonen uw contacten met Refuge uw geaardheid niet aan.

Het is evenmin aannemelijk dat u, hoewel A. – van Opvanghuis Refuge - u vertelt dat homoseksuelen in Djibouti uitgescholden en in de gevangenis gestoken worden, **hem geen informatie vraagt over de positie van de Djiboutiaanse overheid tegenover homoseksuelen** (notities CGVS 3, p. 20-22). Bovendien weet u zelfs niet of u hierover navraag zal doen, want u gaat misschien wel vragen wat de gevolgen zijn voor de homo's in Djibouti.

Verder verklaart u de ene keer dat uw familie **3 weken** voor het persoonlijk onderhoud vernomen heeft dat u homoseksueel bent (notities CGVS 3, p. 6), terwijl u de andere verklaart dat dit **2 weken** daarvoor gebeurde (notities CGVS 3, p. 28). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het moment dat uw familie vernam dat u homoseksueel bent.

Betreffende het door u neergelegde **attest van Opvanghuis Refuge** kan eveneens opgemerkt dat de opsteller van dit attest verklaart uw familie reeds lang te kennen, nl. zowel in Djibouti als Jemen. Het door u neergelegde attest kan dan ook bezwaarlijk objectief genoemd worden, maar wijst eerder op een gesolliciteerde karakter van dit attest. Daarenboven bevestigt de opsteller dat hij reeds wist dat u militant van FRUD was. Het CGVS was in kader van uw tweede verzoek echter niet overtuigd van uw activiteiten voor FRUD. Deze vaststellingen doen vragen rijzen omtrent de oprechtheid van deze getuigenis.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

### **C. Conclusie.**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “het beginsel van behoorlijk bestuur”, van artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook op een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

### **2.2. Beoordeling.**

2.2.1. Op 7 oktober 2016 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij na zijn terugkeer uit Jemen werd gearresteerd door de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap van de oppositiebeweging ‘Mouvement des Jeunes de l'Opposition’ (hierna: MJO) en zijn activiteiten op Facebook. Op 4 oktober 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers oppositionele activiteiten tegen de Djiboutiaanse autoriteiten. Bij arrest nr. 201 012 van 12 maart 2018 bevestigde de Raad deze weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal.

Op 23 mei 2018 dient verzoeker een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij stelt dat hij in België lid is geworden van het 'Front pour la Restauration de l'Unité et de la Démocratie' (hierna: FRUD). Op 28 september 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers lidmaatschap van het FRUD. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze weigeringsbeslissing.

Op 9 juli 2019 dient verzoeker onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij homoseksueel is. Ter staving van zijn derde verzoek om internationale bescherming legt hij een attest van het opvanghuis Refuge voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat verzoeker geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.3. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

*"Het moet eerst onderlijnen worden dat de verzoeker een kopie van zijn notities aangevraagd heeft, en het werd gesteld dat hij met de beslissing zal krijgen.*

*In dergelijke omstandigheden zou de beslissing spoedig genomen worden.*

*Het moet echter vastgesteld worden dat de verzoeker op de 20 september 2019 gehoord was en dat de bestreden beslissing op de 8 oktober 2019 genomen was en in kennis gebracht door een aangetekend post van de 10 oktober 2019.*

*Het geeft ons drie weken, en in een dergelijke omstandigheden kunnen we niet begrijpen dat de notities vroeger werd overgemaakt.*

*Immers als de notities direct aan de verzoeker overgemaakt werden kon hij mogelijke opmerkingen erover maken en de beslissing kon in dezelfde periode opgesteld worden.*

*De verzoeker kreeg geen kans om zijn opmerkingen te maken terwijl het mogelijk was en de bestreden beslissing moet vernietigd worden."*

Artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"§ 1. De ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter, schriftelijk nota van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming. De notities van het persoonlijk onderhoud vormen een getrouwe weergave van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en bevatten minstens de bij koninklijk besluit bepaalde gegevens.*

*§ 2. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.*

*Wanneer deze aanvraag de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, betekent de Commissaris-generaal de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. De kopie van de notities wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.*

*§ 3. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opmerkingen bezorgen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud.*

*Deze opmerkingen worden schriftelijk in de proceduretaal aan de Commissaris-generaal meegedeeld.*

*De Commissaris-generaal onderzoekt deze opmerkingen alvorens een beslissing te nemen in verband met het verzoek om internationale bescherming, voor zover :*

*1° de aanvraag van een kopie bedoeld in paragraaf 2 de Commissaris-generaal bereikt binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud, en*

*2° de opmerkingen de Commissaris-generaal bereiken binnen acht werkdagen na de betekening van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat.*

*Als de cumulatieve voorwaarden bedoeld in het derde lid niet vervuld zijn, onderzoekt de Commissaris-generaal de meegedeelde opmerkingen op voorwaarde dat deze hem ten laatste de werkdag vóór het nemen van de beslissing betreffende het verzoek om internationale bescherming bereiken.*

*De verzoeker om internationale bescherming, wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming, geen enkele opmerking de Commissaris-generaal heeft bereikt. Als de opmerkingen die de Commissaris-generaal in voorkomend geval hebben bereikt, slechts betrekking hebben op een deel van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de rest van de inhoud van de notities.  
(...)"*

Te dezen stelt de Raad op basis van de stukken van het administratief dossier vast dat verzoekers raadsman op de dag van het persoonlijk onderhoud van 20 september 2019 een kopie van de notities van dit onderhoud heeft aangevraagd (administratief dossier, stuk 7), en dat verwerende partij verzoeker de gevraagde kopie aangetekend heeft verstuurd op 10 oktober 2019, op dezelfde dag als de betekening van de bestreden beslissing (administratief dossier, stuk 5). Aldus blijkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *in casu* tekort zijn gekomen aan zijn verplichting voortvloeiend uit artikel 57/5<sup>quater</sup>, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet om de overeenkomstig deze bepaling tijdig aangevraagde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan verzoeker te betekenen alvorens een beslissing te nemen inzake zijn verzoek om internationale bescherming. Hoewel dit te betreuren valt vanuit de optiek van behoorlijk bestuur, dient te worden vastgesteld dat verzoeker voormelde kopie niettemin gelijktijdig met de betekening van de bestreden beslissing ontvangen heeft en aldus in de gelegenheid was om eventuele opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud te laten gelden in het kader van onderhavig beroep in volle rechtsmacht. De Raad stelt evenwel vast dat in het verzoekschrift geen opmerkingen worden gemaakt met betrekking tot de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud. Aldus blijkt niet dat de procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben. Bijgevolg wordt niet ingezien – en verzoeker licht niet toe – welk belang verzoeker heeft bij de aangevoerde grief. Ten overvloede kan hier nog aan worden toegevoegd dat uit lezing van artikel 57/5<sup>quater</sup> van de Vreemdelingenwet niet blijkt dat de sanctie voor het niet tijdig betekenen van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud de nietigheid van de bestreden beslissing zou zijn, doch enkel dat het wettelijk vermoeden dat de verzoeker om internationale bescherming instemt met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud niet speelt.

2.2.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt dat zijn verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van Jemen, dient erop gewezen dat verzoeker verklaart de Djiboutiaanse nationaliteit te hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen

internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “land van herkomst”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als “het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats” (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de “nationaliteit” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

Gezien het voorgaande, dient *in casu* de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging te worden beoordeeld ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit stelt te bezitten, zijnde Djibouti. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift lijkt voor te houden dat zijn verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van Jemen. Het loutere feit dat verzoeker in Jemen werd erkend als vluchteling door UNHCR doet hieraan geen afbreuk.

2.2.5. In zoverre verzoeker verwijst naar en volhardt in de oppositionele activiteiten van hem en zijn vader voor de MJO en het FRUD, dient erop gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 201 012 van 12 maart 2018 daaromtrent reeds besloot dat hieraan geen geloof kan worden gehecht:

*“Verzoeker maakt zijn beweerde profiel als politiek opposant, het voorgehouden profiel van zijn vader en zijn hieruit voortvloeiende vermeende problemen in Djibouti niet aannemelijk, nu (i) verzoeker slechts vaag en ontwijkend antwoordde wanneer hem gevraagd werd naar de thema’s van de artikels die hij van MJO ontving en op Facebook postte (“U weet, als er een artikel is, als er een publicatie is, dan doe je een commentaar. Je geeft commentaar. In mijn commentaren zei ik vaak dat het erg onjuist is, dat het niet goed is en dat het vooral de president is, dat het duidelijk is dat hij onrecht aandoet en ze wilden me daarom ook.”, gehoorverslag van het CGVS van 7 september 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 12); (ii) verzoekers vermeende activiteiten als lid van MJO zich beperkten tot het delen van artikels op Facebook tussen 2013 en 2015 (CGVS-verslag, p. 11-12); (iii) verzoekers kennis over MJO uiterst beperkt is (verzoeker zelfs weet niet waarvoor de letters van “MJO” staan en herkent evenmin de namen van prominente figuren binnen MJO in 2015, CGVS-verslag, p. 11, p. 14); (iv) verzoeker niet kan uitleggen waarom hij juist voor MJO heeft gekozen en niet voor een andere organisatie (“Omdat het de jongeren zijn, zoals ik. Daarom ben ik bij hen gegaan.”, CGVS-verslag, p. 14); (v) verzoeker volgens zijn eigen verklaringen sinds 2015 geen contact meer heeft met MJO en geen lid meer is van de organisatie (CGVS-verslag, p. 10, p. 12, p. 20); (vi) verzoeker niet kan uitleggen hoe zijn oom zich juist garant heeft gesteld voor zijn vrijlating (“Eerlijk, ik weet alleen dat ze zich garant gesteld hebben voor mij, ik weet de rest niet.”, CGVS-verslag, p. 23); (vii) verzoeker weinig weet over het politieke verleden van zijn vader ondanks dat dit de reden zou geweest zijn dat hij naar Jemen is verhuisd (CGVS-verslag, p. 6, p. 11, p. 24).”*

Daarenboven oordeelde de Raad in hetzelfde arrest met betrekking tot verzoekers registratie als vluchteling door UNHCR in Jemen als volgt:

*“Waar verzoeker verwijst naar de vluchtelingenkaart van UNHCR Jemen als bewijs voor de problemen van zijn vader die hem en zijn familie ertoe zouden hebben aangezet Djibouti te ontvluchten in 2000, dient opgemerkt dat deze vluchtelingenkaart -indien authentiek- slechts kan aantonen dat verzoeker in Jemen geregistreerd was als vluchteling door UNHCR. Verzoekers vader zou gevlucht zijn naar Jemen en verzoeker kreeg deze kaart als lid van de familie en niet omdat hijzelf vluchteling was. Verzoeker was toen, zoals het verzoekschrift terecht stelt, amper 6 jaar. Bovendien kan uit deze kaart geen conclusies getrokken worden over de redenen waarom de vader met zijn familie van Djibouti naar Jemen vluchtte, noch het vermeende politieke profiel van zijn vader en de problemen die daaruit gevolgd zouden zijn staven, nu deze vluchtelingenkaart op geen enkele wijze de reden van verzoekers vlucht naar Jemen vermeldt (zie vertaling vluchtelingenkaart, toegevoegd aan de verweernota van 27 november 2017). De Raad stelt enkel vast dat verzoeker, zoals hierboven reeds werd aangehaald, maar weinig informatie geven over de politieke activiteiten van zijn vader. Zo wist verzoeker niet welke functie zijn vader*

*uitoefende bij de FRUD, kon hij zelf ook geen informatie geven over deze groepering behalve dan het vanzelfsprekende feit dat het om opposanten tegen de overheid gaat, noch wist hij wanneer zijn vader lid werd van de FRUD en of deze organisatie vandaag de dag nog bestaat (CGVS-verslag, p. 6, p. 24). Het argument in het verzoekschrift dat verzoeker amper zes jaar was op het moment dat hij met zijn familie van Djibouti naar Jemen vluchtte, kan verzoekers onwetendheid niet verschonen, nu redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoeker dan op latere leeftijd zou geïnformeerd worden van de reden dat verzoeker en zijn familie Djibouti hebben moeten verlaten, desgevallend vooraleer terug te keren naar Djibouti. Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn vaders politieke activiteiten hem inspireerden om zelf op latere leeftijd de oppositie te vervoegen, zodat verzoeker op zijn minst dit moet kunnen toelichten, quod in casu non.*

*Hoe dan ook, wat ook de redenen waren van de vlucht van verzoekers vader, de Raad stelt vast dat deze geen aanleiding gaven om niet terug te keren naar Djibouti. Immers op 15 mei 2016 keert verzoeker samen met uw broers en zus terug naar Djibouti. Zijn broers en zus hebben volgens zijn verklaringen geen problemen in Djibouti, evenmin als zijn oom (CGVS-verslag, p. 21). Daargelaten dat de stelling in het getuigschrift opgesteld door Mohamed Kadamy, voorzitter van FRUD, dat familieleden van FRUD-leden nog steeds geïnterviewd worden door de Djiboutiaanse overheid, een blote bewering betreft, is dit duidelijk niet het geval voor verzoekers familie/broers en zus. Dit getuigschrift dat op geen enkele wijze in detail treedt over de exacte functie en positie van verzoekers vader, is aldus strijdig met de feiten uit het asielrelaas zoals door verzoeker aangebracht.*

*In het verzoekschrift wordt voorts nog aangevoerd dat er geen informatie aangaande vervolging van leden van het FRUD of hun gezinsleden door de Djiboutiaanse autoriteiten werd toegevoegd. Dit argument wordt echter niet dienstig ingeroepen, nu gelet op voorgaande en nu ook het voorgehouden profiel van verzoekers vader niet wordt aangetoond. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom de situatie van verzoekers vader die reeds 9 jaar geleden is overleden, moet onderzocht worden, zoals het verzoekschrift stelt."*

In het kader van verzoekers tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming oordeelde de commissaris-generaal in zijn beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 28 september 2018 eveneens dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vluchtmotieven naar aanleiding van verzoekers beweerde lidmaatschap van het FRUD in België. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze weigeringsbeslissing, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Het door de verzoekende partij in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming louter volharden in zijn eerdere verklaringen in verband met de voorgehouden problemen wegens de oppositionele activiteiten van hem en zijn vader volstaat geenszins om op voorgaande beoordelingen in het kader van verzoekers voorgaande twee verzoeken om internationale bescherming een ander licht te werpen.

2.2.6. Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoeker in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming beweert homoseksueel te zijn en hierdoor ingeval van terugkeer naar Djibouti vervolging en/of ernstige schade te vrezen. In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet echter dat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Voormeld artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."*

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, wijst de Raad er vooreerst op dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Djiboutiaanse/Jemenitische samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Vervolgens stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op terechte en pertinente wijze motiveert dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit gelet op (i) het feit dat verzoeker zijn beweerde homoseksualiteit pas voor het eerst vermeldt in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming; (ii) verzoekers tegenstrijdige en inconsistente verklaringen over de bewustwording en aanvaarding van zijn beweerde homoseksualiteit; (iii) verzoekers vage en niet-doorleefde verklaringen over zijn toekomstplannen in Jemen na de ontdekking van zijn beweerde homoseksualiteit; (iv) verzoekers onaannemelijke en gebrekkige verklaringen over zijn beweerde homoseksuele partners; (v) verzoekers laattijdige contactopname met opvanghuis Refuge, hetgeen op zich bovendien niet zijn beweerde homoseksualiteit aantoont; (vi) verzoekers gebrekkige interesse voor de houding van de Djiboutiaanse autoriteiten ten aanzien van homoseksuelen; (vii) verzoekers tegenstrijdige verklaringen over het moment waarop zijn familie zou hebben vernomen dat hij homoseksueel is; en (viii) het gesolliciteerd karakter van het attest van opvanghuis Refuge (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wat maakt dat dit attest op de voorgaande vaststellingen geen ander licht werpt.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker zijn beweerde homoseksualiteit pas voor het eerst vermeldt in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming:

*“Er wordt allereerst opgemerkt dat u uw vermeende geaardheid voor het CGVS pas aanhaalt in het kader van uw **derde verzoek** om internationale bescherming. U dient dit derde verzoek in op 9 juli 2019, bijna 3 jaar na uw eerste asielaanvraag in september 2016 (notities CGVS 3, p. 3). U verklaart verder dat u M. eind 2017 leerde kennen (notities CGVS 3, p. 18) en dat hij uw verhaal vanaf het begin kent. Het verwondert dan ook dat u, die reeds eind 2017 met iemand spreekt over uw geaardheid, tijdens uw tweede verzoek – dat u op 23 mei 2018 ingediend heeft – geen verklaringen aangaande deze geaardheid aflegt, te meer daar M. openstaat om met u te spreken over dit onderwerp en hij volgens uw verklaringen homo's ook helpt (notities CGVS 3, p. 19). U verklaart eveneens dat u reeds vanaf de eerste keer – uw eerste verzoek – wou vertellen dat u homoseksueel bent, maar dat u bang was en daarom aarzelde erover te vertellen (notities CGVS 3, p. 9). Daarenboven heeft u evenmin in kader van uw huidige verzoek voor de DVZ enige verklaringen afgelegd omtrent uw geaardheid (Verklaring Volgend Verzoek, dd. 19/07/2019). Hoewel u omwille van ziekte – zonder dat u hiervoor enige bewijzen leverde weigerde mee te werken aan het bewuste onderhoud (Beoordeling Bijzondere Procedurele Noden, dd. 19/07/2019 + interne nota, dd. 19/07/2019), kan van iemand die zich naar een onderhoud kan begeven verwacht worden dat hij, desnoods in het kort, kort aangeeft wat de nieuwe reden is voor zijn verzoek. Bovendien blijkt uit een e-mail van uw raadsman aan het CGVS dat u slechts op 18 oktober, 2 dagen voor het onderhoud op het CGVS, een eerste gesprek had met uw raadsman en daar pas uw geaardheid aanhaalde (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Daarenboven tracht u via uw raadsman nogmaals het onderhoud voor het CGVS uit te stellen om zich alzo beter voor te kunnen bereiden om te spreken over uw beweerdelijke geaardheid. Verder is het ook niet aannemelijk dat u uw geaardheid niet eerder aanhaalt voor het CGVS, aangezien u als 17-jarige homoseksueel in Jemen reeds vond dat u “vrij bent om uw leven te bepalen” (notities CGVS 3, p. 29). Daarenboven werd u reeds in **oktober 2017 een bevel om het grondgebied te verlaten** uitgevaardigd,*

waarvoor u in maart 2018 een uitstel verkreeg (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen omwille van uw seksuele geaardheid, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.**"

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij zijn homoseksualiteit in Jemen ontdekte en beleefde. Hij wijst erop dat Jemen een erg gesloten maatschappij is en dat hij vlug begreep dat zijn homoseksualiteit er gevaarlijk is omdat homoseksuelen er worden vervolgd en de doodstraf kunnen krijgen. Hij vreesde bij zijn aankomst in Europa dezelfde problemen te krijgen en dacht dat de situatie voor homoseksuelen in België dezelfde is als in Jemen.

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker verklaart dat hij reeds eind 2017 in België zijn vriend M. inlichtte over zijn homoseksualiteit en dat deze hem in contact bracht met A. van het opvanghuis Refuge (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Ook het attest van opvanghuis Refuge stelt dat verzoeker eind 2017 met A., de voorzitter van Refuge Brussel, in contact kwam (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Desalniettemin maakte verzoeker doorheen zijn tweede verzoek om internationale bescherming, ingediend op 23 mei 2018, geen enkele melding van zijn beweerde homoseksualiteit. Gezien verzoeker op dat moment reeds zijn homoseksualiteit kenbaar zou hebben gemaakt en reeds contact had met opvanghuis Refuge, en daar hij volgens zijn verklaringen reeds in Jemen had aanvaard dat hij homoseksueel is (zie *infra*), kan nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker reeds bij het indienen van zijn tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming melding zou maken van zijn beweerde homoseksualiteit. Dit klemmt des te meer daar verzoeker tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming weigerde verklaringen af te leggen (administratief dossier, stuk 12, "verklaring volgend verzoek"). Hij stelt dat hij toen ziek was en voert in zijn verzoekschrift zelfs aan dat hij misschien naar de spoedgevallendienst moest gaan, doch hij laat na enig bewijs voor te leggen van zijn voorgehouden medische toestand ten tijde van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker ten tijde van dit interview dermate ziek was dat hij niet in staat was om, zelfs kort, zijn beweerde homoseksualiteit aan te brengen. Dat verzoekers raadsman twee dagen voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vraagt om het persoonlijk onderhoud uit te stellen teneinde verzoeker de kans te geven zich op het onderhoud "voor te bereiden" (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), toont eens te meer aan dat verzoekers beweerde homoseksualiteit niet oprecht voorkomt. Immers, indien verzoeker reeds sedert eind 2017 met opvanghuis Refuge in contact was – waar onder de aanwezigen gesprekken worden gevoerd over de ontdekking en beleving van hun seksuele geaardheid (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19) – en hij op 9 juli 2019 onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming indient, kan niet worden ingezien waarom hij nog extra tijd zou nodig hebben om in het kader van het persoonlijk onderhoud op 20 september 2019 zijn beweerde homoseksualiteit en de hieraan gekoppelde nood aan internationale bescherming te kunnen uiteenzetten. Dat verzoeker zijn beweerde homoseksualiteit pas voor het eerst in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming aanvoert, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Waar verzoeker daaromtrent in zijn verzoekschrift nog stelt: "CGVS is van mening dat deze <laattijdigheid> zijn problemen relativeert. Betekent dat het CGVS zijn problemen erkent?", dient erop gewezen dat uit een lezing van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen geloof hecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit. Er dient immers rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt over de bewustwording en aanvaarding van zijn beweerde homoseksualiteit:

**“Daarenboven legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af m.b.t. de bewustwording en de aanvaarding van uw beweerde seksuele geaardheid.** Hoewel u verklaart dat de ontdekking van uw geaardheid een **moeilijke periode was en dat u het gevoel had ‘niet normaal’ te zijn** (notities CGVS 3, p. 10), heeft u zelf **nooit twijfels gehad en heeft u zichzelf nooit vragen gesteld over uw gevoelens** (notities CGVS 3, p. 17). Wat meer is, gevraagd of u zich nooit vragen gesteld heeft over uw gevoelens, verklaart u uitdrukkelijk dat u zich **‘altijd gevoeld heeft als een normaal persoon.’** Nogmaals gevraagd of u zich nooit vragen gesteld heeft over uw geaardheid en uw gevoelens voor jongens, antwoordt u nogmaals ontkennend. Gevraagd wat er door uw hoofd ging toen u merkte dat u op jongens viel, verklaart u het **van de eerste keer aanvaard te hebben** (notities CGVS 3, p. 15). Ter bevestiging gevraagd of u er onmiddellijk ok mee was, antwoordt u bevestigend. Later tijdens het onderhoud verklaart u bovendien dat u als 13- of 14-jarige soms uitgelachen werd op straat en opmerkingen kreeg omdat u vrouwelijker bent (notities CGVS 3, p. 24-25). Gevraagd of u het daardoor niet moeilijk kreeg en of dit u niet over uzelf liet twijfelen, verklaart u zich er steeds **comfortabel** in gevoeld te hebben en dat u het niet kan veranderen. **Gevraagd of u dat zou willen veranderen, verklaart u dat nooit gedacht te hebben.** Het is echter allerm minst aannemelijk dat u, die beweert uitgelachen geweest te zijn omwille van een vrouwelijk voorkomen, zich nooit vragen gesteld heeft over uw geaardheid. Bovendien is het niet aannemelijk dat u verklaart dat u zich niet normaal voelde, maar dat u uw geaardheid onmiddellijk aanvaardde. Dit is des te frappanter gezien de situatie in Jemen die u schetst, nl. dat (homo)seksualiteit er kan leiden tot gevangenschap of zelfs terdoodveroordeling (notities CGVS 3, p. 14) en dat homoseksualiteit er onaanvaardbaar is (notities CGVS 3, p. 6) en dat u omwille van deze situatie alles binnen uzelf probeerde te houden. Bovendien vermeldt het door u neergelegde attest van Opvanghuis Refuge niet dat u uw geaardheid reeds meerdere jaren geleden aanvaard heeft zoals nochtans blijkt uit uw verklaringen, maar dat u op dit moment bezig bent met het aanvaardingsproces.

**Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de door u beweerde poging tot isolatie** (notities CGVS 3, p. 10). U verklaart meerdere malen dat uw moeder u stimuleerde om samen met uw broers uit te gaan (notities CGVS 3, p. 10 + p. 15 + p. 17), terwijl u op andere momenten verklaart dat uw moeder niet wou dat u samen met anderen (uit)ging (notities CGVS 3, p. 10 + p. 14).”

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker erop dat “elke persoon zijn parcours had ten aanzien zijn geaardheid”. Hij stelt dat het voor hem vlug duidelijk was dat hij meer van mannen houdt dan van vrouwen. Hij wijst erop dat hij in een maatschappij leefde die niet tolerant was voor homoseksualiteit en dat hij begreep dat hij er niet publiekelijk over kon spreken. Hij stelt: “Het moet een onderscheid gemaakt worden tussen zijn binnenleven en de informatie dat hij publiek zal geven. Voor zichzelf waren de duidelijk en had hij geen twijfels over hem toen hij bewust werd. Maar Mijnheer H. wist dat het onmogelijk was om zijn geaardheid publiek aan te nemen. Het was altijd zo voor de verzoeker en het was erg belangrijk om dergelijk onderscheid te maken. In dergelijke omstandigheden is er geen vraag van inconsistentie.” Verder meent verzoeker dat het attest van opvanghuis Refuge bevestigt dat hij met andere personen over zijn geaardheid spreekt en dat hij er zich persoonlijk bewust van is. Volgens hem is er dan ook geen sprake van een tegenstrijdigheid tussen dit attest en zijn verklaringen. Tevens stelt verzoeker dat hij niet werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheid inzake de reactie van zijn moeder. Hij voert aan dat hij met zijn moeder nooit heeft gesproken over zijn geaardheid maar zij er twijfels over had. Hij wijst erop dat zijn geaardheid ook gevolgen kan hebben voor zijn familie en dat zijn moeder “gedeeld was tussen het respect van de traditie (en de afwijzing van de homoseksualiteit) en de bescherming van haar kind”, temeer daar “iedereen in Jemen op den hoogte is van het fenomeen van de ontvoering van kinderen die als homoseksueel beschouwd zijn”.

In zoverre verzoeker aanvoert dat de ontdekking en beleving van de seksuele geaardheid voor iedere persoon een individueel proces is, herhaalt de Raad dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Djiboutiaanse/Jemenitische samenleving. Verzoekers

verklaringen dienaangaande zijn echter allerm minst geloofwaardig, concreet en doorleefd. Enerzijds omschrijft hij de ontdekking van zijn beweerde homoseksualiteit immers als een moeilijke periode waarin hij zich niet 'normaal' voelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10), terwijl hij anderzijds stelt dat hij zich vanaf de leeftijd van 13 jaar bewust werd van zijn aantrekking tot jongens/mannen en het dan meteen aanvaardde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Verzoeker verklaarde weliswaar dat hij zijn beweerde homoseksualiteit en zijn beweerde homoseksuele relatie met K. geheim diende te houden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10 en 14), doch hij maakte nooit een onderscheid tussen zijn innerlijke gevoelens, waarbij hij zijn beweerde homoseksualiteit meteen zou hebben aanvaard, en zijn publieke uitlatingen, waarbij hij zijn beweerde homoseksualiteit verborgen trachtte te houden, zoals hij voorhoudt in zijn verzoekschrift. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, die blijkens zijn verklaringen op de hoogte is van de gevaarlijke omstandigheden voor homoseksuelen in Jemen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), bij de ontdekking van zijn beweerde homoseksualiteit vragen zou stellen die verder reiken dan de loutere vaststelling dat hij zijn homoseksualiteit omwille van de Jemenitische context niet publiekelijk kan uiten, *quod non*. Integendeel, verzoeker verklaarde dat hij op 13- à 14-jarige leeftijd opmerkingen kreeg op straat omdat hij er meer vrouwelijk zou uitzien dan mannelijk maar dat hij het hierdoor niet moeilijk had, dat hij zich er comfortabel bij voelt en dat hij er zelfs nooit aan heeft gedacht of hij zichzelf zou willen veranderen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24-25). Verder stelt de Raad vast dat in het attest van opvanghuis Refuge (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wordt gesteld dat verzoeker sedert eind 2017 contact heeft met A., de voorzitter van Refuge Brussel, dat A. verzoekers familie in Djibouti en Jemen kent, dat A. verzoeker in België heeft ontmoet in het kader van diens politieke activiteiten en dat verzoeker pas sedert juli 2019 over zijn homoseksualiteit spreekt en hierover voordien nooit met iemand sprak. Nochtans verklaarde verzoeker zelf dat hij eind 2017 aan M. vertelde dat hij homoseksueel is, dat hij aan M. gevraagd heeft om hem in contact te brengen met A., van wie hij reeds wist dat deze ook homoseksueel is, om zodoende contacten te kunnen leggen met homoseksuelen in België (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19). Aldus zijn verzoekers verklaringen onverzoenbaar met de uiteenzetting in het attest van opvanghuis Refuge. Deze tegenstrijdigheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde homoseksualiteit alsook aan de bewijswaarde van voornoemd attest. De bewijswaarde van dit attest wordt bovendien eens te meer ondermijnd daar verzoeker en A. elkaar reeds zouden kennen in het kader van verzoekers politieke activiteiten, terwijl in het kader van verzoekers voorgaande verzoeken om internationale bescherming reeds werd geoordeeld dat aan deze activiteiten geen geloof kan worden gehecht. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker enerzijds verklaarde dat zijn moeder hem stimuleerde om meer de jongens te gaan spelen (voetballen en buitengaan), terwijl hij anderzijds stelt dat zijn moeder niet wilde dat hij samen met de anderen buitenging uit angst dat hij zou worden misbruikt door oudere mannen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Verzoeker verklaart in deze context dat hij liever de spelletjes van zijn zus en de andere meisjes speelde dan samen met de andere jongens te spelen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10 en 17). Het is echter geenszins aannemelijk dat verzoekers moeder tegelijkertijd soms verzoeker trachtte te stimuleren om (meer) met de andere jongens te gaan spelen en soms trachtte om hem juist niet met de andere jongens te laten spelen. In zoverre, gelet op het voorgaande, enig geloof kan worden gehecht aan de ontdekking van verzoekers beweerde homoseksualiteit en dat zijn moeder hieromtrent vermoedens/twijfels had, kan hoe dan ook worden verwacht dat haar gedrag hierover consistent zou zijn temeer gelet op de context van homoseksuelen in Jemen. Waar verzoeker aanvoert dat hij niet werd geconfronteerd met de motivering uit de bestreden beslissing, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het persoonlijk onderhoud te "sturen", alsook dat geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verplicht om, zo dit al mogelijk zou zijn, verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud onmiddellijk te confronteren met ieder motief en/of iedere vaststelling die in de bestreden beslissing wordt aangehaald.

Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker verklaringen over zijn toekomstplannen in Jemen na de ontdekking van zijn beweerde homoseksualiteit vaag en niet-doorleefd zijn:

***"Verder is het niet aannemelijk dat u, die een uiterst moeilijke situatie voor homoseksuelen in Jemen schetst (notities CGVS 3, p. 6 + p. 14), als vreemdeling in dat land (notities CGVS 3, p. 11) nooit verder dan uw studies heeft nagedacht over uw toekomst (notities CGVS 3, p. 25). Gevraagd hoe u en uw vriend de toekomst zagen m.b.t. familie en relaties, verklaart u dat jullie zeer voorzichtig waren en dat jullie een geheime relatie hadden en niet wilden dat de familie dat zou ontdekken. Gevraagd hoe u uw toekomst zag, wetende dat uw familie het niet mag weten, verklaart u pas zelf te kunnen beslissen wat u wil worden eens u volwassen en afgestudeerd bent. De vraag herhaald,***

verklaart u het niet te weten, want "in ieder geval kan ik niets veranderen, ik ben zo. Als ze willen kwaad zijn op mij, dan is dat hun probleem, niet mijn probleem." U verklaart verder **niet over uw familiale toekomst nagedacht te hebben en er ook niet aan gedacht te hebben om iets anders te doen, want het is uw geaardheid.** Gesteld dat de interviewer zich kan inbeelden dat u als 30-jarige ongehuwde man vragen zal krijgen, verklaart u "Het is mijn leven (....) **Ik ben vrij om mijn leven te bepalen.** Ik ben homo en ik ga homo blijven. Niemand heeft iets te maken met mij." Het is allerminst aannemelijk dat u, wanneer gesproken wordt over toekomstige relaties, verklaart dat u vrij bent om uw eigen leven te bepalen en dat u daar nooit over heeft nagedacht. Gezien de situatie in Jemen die u tracht te schetsen is het allerminst aannemelijk dat u hier in Jemen niet reeds bij heeft stilgestaan. Het verwondert daarenboven dat K., uw vriend in Jemen, zich als een **normale persoon** voelde met betrekking tot zijn geaardheid (notities CGVS 3, p. 24). Het wijst bovendien op een gebrek aan doorleefdheid in uw verklaringen dat u aangeeft dat het **niet uw probleem is wanneer uw familie kwaad is op u omwille van uw geaardheid.**"

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande als volgt:

*"De vraag rijst van de pertinentie van het argument.*

*Immers zou het blijken dat iedere homoseksuele mensen op een schema moet antwoorden om te overtuigen van zijn geaardheid.*

*De verzoeker was dan jong, en dacht niet over de toekomst.*

*Hij wilde alleen maar een beetje tijd hebben met zijn vriend in een land waar het niet evident is.*

*Ze probeerden om soms relaties te hebben.*

*Voor de rest moet het niet vergeten dat ze nauwkeurig moet zijn en de vermoedens niet opwekken.*

*In dergelijke omstandigheden is de toekomst niet bijzonder de voorrang."*

Hiermee komt verzoeker niet verder dan het volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal middels blote beweringen. Immers, gelet op de context voor homoseksuelen in Jemen, kan redelijkwijze wel degelijk van verzoeker worden verwacht dat hij zich bij de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in Jemen vragen stelt over zijn toekomst, zelfs al was hij toen nog relatief jong. De loutere bewering dat hij slechts tijd wilde doorbrengen met zijn vriend en probeerde "om soms relaties te hebben", doet geen afbreuk aan het feit dat het hebben van een homoseksuele relatie in Jemen, gelet op het homofobe karakter van de Jemenitische samenleving, een ernstige belemmering kan vormen om in de toekomst te voldoen aan de heersende normen en tradities wat betreft onder meer familie, gezin en gezinsuitbreiding. Dat verzoeker verklaart in Jemen niet te hebben nagedacht over zijn toekomst (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25), is in het licht van het voorgaande dan ook geenszins aannemelijk.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over zijn beweerde homoseksuele partners onaannemelijk en gebrekkig zijn:

**"Voorts maakt u uw relaties niet aannemelijk.**

*U verklaart lang geleden, in Jemen, een vriend gehad te hebben met de naam K. (notities CGVS 3, p. 5). U verklaart verder dat jullie op **dezelfde school** zaten. Echter, verder gevraagd of u ooit mannen heeft leren kennen op een andere manier dan in een **bar**, antwoordt u ontkennend en lijkt u uw kennismaking met K. vergeten te zijn (notities CGVS 3, p. 8). U antwoordt eveneens **ontkennend wanneer gevraagd wordt of u het voor uw komst naar Europa ooit aan iemand gezegd heeft** (notities CGVS 3, p. 16). Aangezien K. begon met de relatie (notities CGVS 3, p. 11) gevraagd hoe hij wist dat u homoseksueel bent, verklaart u dat het een lange relatie was en dat jullie samen uitgingen en veel babbelden. U verklaart dat hij u een keer vroeg of u homoseksueel bent, waarop u toegaf. Nogmaals **gevraagd hoe K. erbij kwam dat u homoseksueel bent, kan u hier geen verklaring voor geven behalve dat het een gevoel betreft.** U weet echter niet hoe het te ontdekken is. Verder verklaart u met K. slechts **één keer seks** te hebben gehad (notities CGVS 3, p. 12), terwijl u elders verklaart **verschillende keren seks** te hebben gehad (notities CGVS 3, p. 14). Gelet op het voorgaande maakt u uw relatie met K. niet aannemelijk.*

*U verklaart vorige zomer uw huidige vriend te hebben leren kennen (notities CGVS 3, p. 5). Gevraagd naar de volledige naam van uw huidige vriend, weet u slechts dat hij R. heet. Gevraagd naar zijn achternaam, kan u de naam van uw vriend niet noemen, maar legt u onmiddellijk een papiertje voor waarop zijn gegevens vermeld staan. **Het verwondert dat u de volledige naam van uw vriend niet kent.** U maakt eveneens uw oprechte relatie met R. niet aannemelijk."*

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij K. vanaf zijn 13e jaar kent van op school en dat zij eerst vrienden waren. Hij stelt niet te begrijpen waarom het vergeten-zijn of hij zijn relatie met K. heeft

besproken voor zijn komst naar Europa de geloofwaardigheid van zijn homoseksualiteit ondermijnt. Verder wijst hij erop dat hij en K. na vele jaren van vriendschap konden voelen dat zij homoseksueel zijn. Betreffende R. stelt verzoeker als volgt: *“Over R. is hem verweten om zijn familienaam niet te kennen... Het is het enige argument die door de overheid genomen is. De verzoeker voelde een beetje gespannen op het begin van het interview. Hij had de naam van zijn vriend gegeven maar vreesde om een fout te maken. Daarom heeft hij het papier gegeven met de verschillende elementen over R. Het moet onderlijnd worden dat het bestuur niet met alle de verklaringen van de verzoeker rekening gehouden heeft over zijn relatie. Het is duidelijk uit deze verklaringen dat de verzoeker een relatie met R. heeft.”*

De Raad stelt vast dat verzoeker verklaart dat hij op zijn zeventiende in Jemen een homoseksuele relatie begon met zijn schoolvriend K., die hij reeds vanaf zijn dertiende kende (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5 en 10). Wanneer verzoeker wordt gevraagd of hij ooit op een andere manier mannen leerde kennen dan in een bar, antwoordt verzoeker echter ontkennend (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8) waar hij nochtans K. zou hebben leren kennen op school in Jemen. Verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij en K. van elkaar ontdekten dat zij beiden homoseksueel zijn, zijn bovendien allerminst geloofwaardig. Verzoeker komt dienaangaande immers niet verder dan te beweren dat het een gevoel is maar dat hij niet weet hoe dit te ontdekken is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Gelet op het homofobe karakter van de Jemenitische samenleving, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker aan de hand van gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan uiteenzetten op welke wijze hij en K. na een jarenlange vriendschap ontdekten dat zij beiden homoseksueel zijn en een relatie startten, *quod non*. Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaart dat hij seksuele betrekkingen had met K. in hun school (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Hoewel hij beweert dat de school, op de poortbewaker na, verlaten was, dient het hebben van homoseksuele betrekkingen in een openbare plaats als een school in de context van de homofobe Jemenitische samenleving te worden beschouwd als een onaannemelijk groot risico. Daarenboven zijn verzoekers verklaringen over deze seksuele betrekkingen tegenstrijdig: waar hij eerst beweert dat hij en K. slechts eenmaal seks hadden in de school (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), verklaart hij later dat zij meermaals seks hadden in de school (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Wat betreft zijn beweerde homoseksuele relatie in België met R., dient vastgesteld dat verzoeker verklaart dat zij sedert de zomer van 2018 een relatie hebben, dat zij elkaar iedere dag zien en dat zij over alles met elkaar praten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5 en 7-8). Dat verzoeker desondanks dit veelvuldig en langdurig contact niet eens de familienaam van R. kent en hiervoor een papiertje dient voor te leggen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5), is geenszins aannemelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid en het oprecht karakter van zijn beweerde homoseksuele relatie met R. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud een beetje gespannen was, vormt geenszins een afdoende verschooning voor het niet kennen van de familienaam van de man met wie hij sedert meer dan een jaar een homoseksuele relatie zou hebben. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat niet met al zijn verklaringen rekening werd gehouden, laat hij na *in concreto* te duiden met welke van zijn verklaringen geen/onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. De motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal behelst daarenboven geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers contact met opvanghuis Refuge, hetgeen op zich bovendien niet zijn beweerde homoseksualiteit aantoon, laattijdig is en dat verzoekers interesse voor de houding van de Djiboutiaanse autoriteiten ten aanzien van homoseksuelen gebrekkig is:

*“Verder is het niet aannemelijk dat u, die reeds 3 jaar in Europa bent (notities CGVS 3, p. 7), die als tiener zijn geaardheid reeds aanvaard had (notities CGVS 3, p. 15 + p. 17) en reeds op het einde van 2017 in België een Djiboutiaan aansprak over homoseksualiteit (notities CGVS 3, p. 18) **slechts twee maanden voor het persoonlijk onderhoud een eerste keer bij Opvanghuis Refuge kwam** (notities CGVS 3, p. 7), wat door een attest van Opvanghuis Refuge bevestigd wordt. Het is om deze redenen evenmin aannemelijk dat u in België geen andere organisaties voor homoseksuelen kent. **Uw verklaringen aangaande uw contacten met het homoseksuele milieu in België lijken te wijzen op contactname met Refuge omwille van opportunistische redenen om alzo internationale bescherming te bekomen.** Bovendien, gevraagd om welke reden u M. besloot te vertellen dat u homoseksueel bent, tracht u de vraag meermaals te ontwijken (notities CGVS 3, p. 18-19). Daarenboven is het opmerkelijk dat u eind juli wel contact kan opnemen met Opvanghuis Refuge, maar*

dat u in het kader van uw huidige verzoek op 19 juli voor de DVZ geen verklaringen omtrent uw geaardheid kon afleggen. Bovendien tonen uw contacten met Refuge uw geaardheid niet aan. Het is evenmin aannemelijk dat u, hoewel A. – van Opvanghuis Refuge - u vertelt dat homoseksuelen in Djibouti uitgescholden en in de gevangenis gestoken worden, **hem geen informatie vraagt over de positie van de Djiboutiaanse overheid tegenover homoseksuelen** (notities CGVS 3, p. 20-22). Bovendien weet u zelfs niet of u hierover navraag zal doen, want u gaat misschien wel vragen wat de gevolgen zijn voor de homo's in Djibouti."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande onder meer als volgt:

*"Als de verzoeker opportunist was zou hij alle de organisatie bestuderen om dergelijke informatie te geven.*

*Integendeel was de verzoeker eerlijk en geeft zijn kennissen.*

*Ten tweede moet het onderlijnen dat de verzoeker naar Refuge gaan maar ook naar een de "Homo Erectus".*

*Het moet ook onderlijnd worden dat de "Refuge" een belangrijk centrum is die gekend is door de Belgische overheden.*

*Dergelijk centrum en zijn voorzitter zou geen steun geven of hij het gevoel heeft dat er over opportunisme gaat.*

*Het moet onderlijnd worden dat het attest spreekt van een zeker regelmatigheid van de verzoeker.*

*Dergelijk punt toont aan dat de verzoeker is daarnaar gegaan om alleen maar een attest te krijgen.*

*In dergelijke omstandigheden kunnen we niet spreken van opportunisme voor de verzoeker.*

*Het bestuur gaat verder en is van mening dat het niet aannemelijk is dat de verzoeker geen informatie aan A. over Djibouti heeft aangevraagd...*

*Integendeel toont deze punt aan dat de verzoeker geen opportunist is en eerlijk in zijn deelneming is.*

*We zien niet in wat het gebrek van deze informatie de geloofwaardigheid van de verzoeker aantast..."*

Zoals hoger reeds gesteld, verklaarde verzoeker dat hij eind 2017 reeds met M. sprak over zijn beweerde homoseksualiteit en dat hij toen reeds vroeg om hem in contact te brengen met A., van wie hij reeds wist dat deze homoseksueel is en die hij reeds zou hebben gezien in het kader van zijn – reeds eerder ongeloofwaardig bevonden – politieke activiteiten (zie *supra*). Dat verzoeker, ondanks zijn bewering dat hij zijn eigen homoseksualiteit reeds op zijn dertiende had aanvaard, dat hij M. reeds eind 2017 in België sprak over zijn eigen homoseksualiteit en dat hij reeds contact had met A. in het kader van zijn politieke activiteiten terwijl hij reeds wist dat A. homoseksueel is, pas voor het eerst in juli 2019 naar het opvanghuis Refuge gaat waarvan A. de voorzitter is, is niet aannemelijk en doet wel degelijk vermoeden dat verzoekers betrokkenheid bij Refuge een opportunistisch karakter heeft. Het loutere feit dat verzoeker contacten heeft met Refuge toont immers op zich zijn beweerde homoseksualiteit niet aan. Dat het opvanghuis Refuge een belangrijk centrum is dat gekend is door de Belgische overheden, is een blote bewering die verzoeker middels geen enkel objectief stuk staft. Hoger werd bovendien reeds vastgesteld dat aan het attest van opvanghuis Refuge (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) geen bewijswaarde kan worden toegekend wat betreft verzoekers beweerde homoseksualiteit (zie *supra*). Het voorgaande klemmt des te meer daar verzoeker verklaart dat A. hem inlichtte over de situatie van homoseksuelen in Djibouti maar dat hij er nog niet aan heeft gedacht om aan A. te vragen hoe de Djiboutiaanse autoriteiten ten aanzien van homoseksualiteit staan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-21). Redelijkerwijze kan van verzoeker immers een meer dan gemiddelde interesse worden verwacht voor de situatie van homoseksuelen in zijn land van nationaliteit, Djibouti. Op welke wijze dit gebrek aan interesse zou aantonen dat verzoekers contact met Refuge niet opportunistisch zou zijn, zoals hij in zijn verzoekschrift beweert, wordt geenszins *in concreto* uiteengezet. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment waarop zijn familie op de hoogte zou zijn gekomen van zijn beweerde homoseksualiteit:

*"Verder verklaart u de ene keer dat uw familie **3 weken** voor het persoonlijk onderhoud vernomen heeft dat u homoseksueel bent (notities CGVS 3, p. 6), terwijl u de andere verklaart dat dit **2 weken** daarvoor gebeurde (notities CGVS 3, p. 28). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het moment dat uw familie vernam dat u homoseksueel bent."*

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande als volgt:

*"Het bestuur neemt argument over pagina 7 en pagina 28 van de verklaringen."*

*Het moet vastgesteld worden dat de vraag gaat over twee verschillende mensen, de eerste gaat over de oom, de tweede over de familie.*

*Het is niet uitgesloten dat de oom eerst in kennis gebracht was, en dat de familie van de verzoeker was dan later op den hoogte ervan.*

*Er is bijgevolg een manifeste appreciatie fout in de lezing van de verklaringen gepleegd."*

De Raad stelt vast dat verzoeker aanvankelijk tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde dat zijn familie drie weken voorafgaand aan dit persoonlijk onderhoud zou hebben vernomen dat hij homoseksueel is via een persoon die zijn oom zou hebben ingelicht (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6), terwijl hij later verklaart dat zijn familie hiervan twee weken voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud op de hoogte kwam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28). Verzoeker maakte hierbij geen onderscheid tussen zijn oom enerzijds en de rest van zijn familie anderzijds; redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker zijn oom immers ook als zijn familie beschouwt.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit.

2.2.7. In zoverre verzoeker aanvoert dat niet met al zijn verklaringen rekening werd gehouden, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielprocedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren.

2.2.8. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van "*het beginsel van behoorlijk bestuur*", laat hij na te duiden welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht. Aldus wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.9. Op welke manier de bestreden beslissing behept zou kunnen zijn met machtsoverschrijding (zie verzoekschrift, p. 1) kan niet worden ingezien. De commissaris-generaal heeft immers de hoedanigheid om de bestreden beslissing te nemen overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet.

2.2.10. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingszaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER